nos in brachio extento Sed quid
prodesset si essemꝰ docti ⁊ redēpti
si adhuc post redēpcōem detinere
mur captiui. Et ideo liberari petiꝰ
cū in tercia clamamꝰ O radix yes
se ⁊c. veni ad liberandum nos iaȝ
noli tardare. Sed quid prodesset
captiuis. si essent docti. redēpti ⁊ li
berati: sȝ tn̄ nō dū essent ab omni
vinculo absoluti vt sue .s. ptātis
nō essent. ⁊ libere quo vellēt ire nō
possent. Parum igitur prodesset
si nos redemisset ⁊ liberasset. si tamē
adhuc victos teneret. Et ideo ab
oībus pcti vincul' educi petimus
cū in quarta clamamus O clauis
dauid ⁊c. veni ⁊ educ vinctum de
domo carceris. sedentē in tenebris
⁊ i vmbra mortis Sȝ qꝛ illi qui fu
erūt diu in carcē. hn̄t oculos ob
tenebratos nec clare videre pn̄t:
ideo pꝰ absolucōem a carcē ēstat
nos illuminando .s. vt videamus ꝗ
ire debeamus Et ideo in quinta cla
mamus O oriens lucis splendor
eterne ⁊c. Veni ⁊ illuminare sedē
tes in tenebris ⁊ in vmbra mortis
Sed si eēmus docti ⁊ ab inimicis
penitus libeāti ⁊ illuminati: quid
valeret nisi deberemus saluari. Et
ideo in duabus sequentibꝰ salua
ri petiꝰ cū dicimꝰ O rex gentiū ⁊c.
veni salua hominem queȝ de limo
formasti Item O emanuel ⁊c. veni
ad saluandum nos domine deus
noster In prima autem petimus
salutēȝ gentium Vnde dr O rex gē
tium ⁊c. In secūda salutē iudeorū
quibꝰ deus dederat legē vnde dicit
O Emanuel dux ⁊ legifer noster

[Luc 4]

⁊c. Vtilitas autem ipsius aduē
tus. a diuersis sanctis diuersimo
de assignatur Ipse namqȝ dominꝰ
sicut patet Luce. 4. ꝓpter. vij. vtili
tates se venisse ⁊ missuȝ esse testa
tur dicens Spiritus super me ⁊ ce
tera. vbi per ordinem se missuȝ di
cit ad pauperum consolacōnem
ad contritorum sanationem ad
captiuorum liberationem ad indo
ctorum illuminationem. ad pecca
torum remissionēȝ ad tocius hu
mani generis redemptionēȝ. ⁊ ad
meritorum retribucōnem. Augu
stinus autem ponit tres vtilitates
sui aduentus dicēs In seculo isto
maligno quid abūdat nisi nasci:
laborari ⁊ mori. Hec mercīomia ē
giōis nr̄e. ⁊ ad tales merces mer
cator ille descēdit Et qꝛ oīs merca
tor dat ⁊ accipit: dat qd habet. ⁊
accipit qd nō habet: xp̄us in ista
mercatura dedit ⁊ accepit Accepit
qd hic abūdat .s. nasci laborare ⁊
mori. dedit renasci resurgē ⁊ in eter
nū regnare Ideo venit ad nos cele
stis negociator accipere contume
liaȝ ⁊ daē honorē. subire mortem:
⁊ dare vitam haurire ignominiā
⁊ dare gloriā Gregoriꝰ autē ponit
q̄tuor vtilitates siue causas sui ad
uētus dicēs Studebāt oīs supbi
de adam stirpe progeniti. prosperā
vite presentis appetere. aduersa
deuitaē obprobria fugere gloriā
sequi Venit inter eos incarnatus
dominus aduersa appetens pros
pera spernens. obprobria ample
ctens gloriaȝ fugiens Idē xp̄s ex
pectatꝰ venit. veniens noua docuit

[Vtilitas aduentus Christi]

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-147/0006
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG